

Infrastructurile intermediare sunt realizate sub formă de palei metalice executate fiecare câte patru buc. țevă de oțel Ø800*10, introduse în teren prin vibrație la o adâncime de cca 10 sub cota terenului. După baterie, țevile au fost umplute cu nisip îndesat și închise cu capac la partea superioară. Această operațiune permite ca descărcarea sarcinii din încărcarea utilă și permanentă să se facă pe întreaga secțiune cu diametrul de 800 mm și nu numai pe aria definită de grosimea pereților țevilor.

Calea pe pod se realizează din 6 cm beton asfaltic tip B.A. 25. Gabaritul podului include pe ambele părți trotuare de 0,75 m.

Foto 7 - Pod provizoriu - tablere de inventar, montate

La ora actuală se finalizează varianta de circulație și se află în desfășurare lucrările de pregătire a tablierului din beton armat ce urmează a fi consolidat.

Foto 8 - Pod provizoriu - în așteptarea traficului

BIBLIOGRAFIE

1. **** SC APECC SRL Timișoara, Reabilitare pod pe D.J. 592 km 14+392, peste râul Timiș, la „Albina”. Contract 678/2010.
2. **** RW Engineering – Elastomeric bearing pads. Expansion joints.

5 august - Ziua Drumarilor

Iubitor de natură nu poți să nu simți emoția care inundă sufletul și mintea, înroșind obraji de retrăirea primelor călătorii cu mașina prin inima munților Carpați sau pe lângă auriul holdelor din Bărağan, pe drumurile spre litoralul Mării Negre. De fiecare dată, mașina deapănă constant ghemul drumului lăsând panorama așezărilor și peisajelor, asemeni unei holograme, să pătrundă în adâncul nostru, ca într-o peșteră, încălzind-o.

Câți dintre beneficiari se gândesc acum că, pe carosabilul scaldat de razele soarelui, au curs râuri de sudoare ale drumarilor care au depus efort și suflet pentru ca „șarpele negru” să ofere siguranță și, astfel, să asigure certitudinea ajungerii cu bine la destinație? Indiferent că e soare torid, crivăț, ploaie, fie noapte sau zi, drumarii sunt acolo, la capăt de drum sau pe parcurs, dispuși să suporte orice vitregie doar pentru a se asigura că fiecare semen al său poate să ajungă în siguranță la destinație. Rareori, după ce se trece de un moment de cumpănă, se mai gândește cineva la eroii noștri, drumarii, care nu mai ajung la familiile lor timp îndelungat, fiind „consemnați” la locul de muncă, acolo unde capcanele iernii sau ale furtunilor care răscolesc natura își „impun legea lor”. Cum poate uita un drumar că a trecut iarnă de iarnă prin momente de cumpănă, când doar dârzenia și iubirea față de lucrul bine făcut

Obeliscul închinat drumarilor în obscinele bucovinene

l-au ajutat să fie și astăzi la datorie? Cum pot uita drumarii de la districte că au reușit să „îmbânzească” natura și să repună în funcțiune, în doar câteva ore, nu de puține ori noaptea, poduri distruse de ape sau să redeschidă un drum blocat, care era îmbrăcat în haine de zăpadă groase de 3 – 5 m?

Drumurile sunt bune și mai puțin bune, deoarece sunt folosite și de conducători auto care au o percepție diferită asupra acestor bunuri naționale pe care le folosesc și, de aceea, de multe ori se vede că sunt certați cu legea. Majoritatea utilizatorilor înțeleg și res-

pectă drumul dar și rolul drumarului, respectiv de a administra și a asigura confortul deplasărilor cu autovehiculele dintr-un colț în celălalt al țării și în afara ei.

Dezvoltarea comunităților locale a fost dintotdeauna strâns legată de căile de comunicații, care asigurau atât circulația locală dar și pe cea regională. Elemente ale construcțiilor romane demonstrează că și în spațiul românesc au existat întotdeauna drumari care au contribuit atât la amenajarea drumurilor cât, mai ales, la întreținerea acestora. Școala românească de drumari și podari a devenit în timp o reductibilă citadelă a științei și cercetării, locul de unde pleacă anual spre împlinirea nobilei misiuni sute de specialiști. Dacă vom pronunța câteva nume ale unor edificii, precum Podul lui Traian de la Drobeta-Turnu Severin, podurile de la Cernavodă, Giurgiu, Calafat și Cosmești, drumurile Transfăgărășanul și Transalpina, avem garanția că oricine cunoaște imaginea fabuloasă a acestora, care încântă ochiul, indiferent de anii care se adaugă la vârsta acestora. Chiar dacă străbat ținuturi sălbatice sau comunități civilizate, arterele rutiere păstrează farmecul nealterat și arată că sunt păstorite cu pricepere și dăruire de breasla drumarilor, a podarilor și a picherilor români, cei care-și sărbătoresc ziua în fiecare vară, la 5 august.

Nicolae POPOVICI